



Suy Niệm Và Sống Lời Chúa



CHÚA NHẬT LỄ ĐỨC MARIA MẸ THIÊN CHÚA 1 – 1 – 2012

✠Lời Chúa: (Lc 2, 16-21)

Khi ấy, các mục tử ra đi vội vã đến thành Bêlem, và gặp thấy Maria, Giuse và hài nhi mới sinh nằm trong máng cỏ. Khi thấy thế, họ hiểu ngay lời đã báo về hài nhi này. Và tất cả những người nghe, đều ngạc nhiên về điều các mục tử thuật lại cho họ. Còn Maria thì ghi nhớ tất cả những việc đó và suy niệm trong lòng. Những mục tử trở về, họ tung hô ca ngợi Chúa về tất cả mọi điều họ đã nghe và đã xem thấy, đúng như lời đã báo cho họ. Khi đủ tám ngày, lúc phải cắt bì cho con trẻ, thì người ta gọi tên Người là Giêsu, tên mà thiên thần đã gọi trước khi con trẻ được đầu thai trong lòng mẹ.

✠ Suy Niệm:



Thời của Maria, người ta tin tưởng rằng Đấng Cứu Thế sẽ sinh ra là người Do Thái và sẽ trở nên một vị vua oai hùng, Ngài sẽ giải phóng dân Do Thái và sẽ trị vì cả thế giới. Vì thế, qua bao thế hệ phải sống dưới ách bạo tàn của dân ngoại bang, như đế quốc Rôma thời của Maria, dân Do Thái luôn mong chờ Đấng Cứu Thế

đến để Ngài giải thoát dân tộc khỏi ách bạo tàn. Song hành với sự chờ mong ấy, có biết bao phụ nữ Do Thái hằng mơ ước mình được diễm phúc làm mẹ hoặc làm bà nội hay bà ngoại của Đấng Cứu Thế. Ôi, còn diễm phúc nào ở trần gian này sánh bằng! Rất nhiều phụ nữ háo hức lấy chồng, hy vọng may ra mình sẽ được làm mẹ hay làm bà của một vị vua cao sang. Hy vọng đó xuất phát từ lòng khao khát được hơn người, được trọng vọng, được hưởng vinh hoa phú quý trên đời.

Còn Maria là một thôn nữ bình dị, cô không mơ ước gì cao xa, không mộng tưởng trở nên bà này bà kia. Mơ ước hay mộng tưởng đó hoàn toàn xa lạ đối với cô. Tâm hồn cô luôn hướng về Thiên Chúa, chỉ muốn sống vì Ngài và cho Ngài. Nguyên vọng lớn lao nhất của cô là sống làm sao cho đẹp lòng Thiên Chúa, luôn làm tốt đẹp tất cả những gì Ngài muốn cô làm. Và cô muốn hiến trọn cuộc đời để phụng sự Ngài, trở nên nữ tỳ của Ngài.

Maria được Thiên Chúa chọn vì đơn sơ khiêm nhường.

Đối với Thiên Chúa, tiêu chuẩn quan trọng và cốt yếu nhất để có thể làm Mẹ của Đấng Cứu Thế – là Con của Ngài sẽ nhập thể làm người – chính là sự sẵn sàng tuân phục thánh ý Thiên Chúa. Về sau chính Đức Giêsu đã nói lên ý tưởng đó: “Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em chị em tôi, là mẹ tôi” (Mc 3,35). Câu này hàm nghĩa: “ai không thi hành ý muốn của Thiên Chúa thì không thể là anh em chị em tôi, là mẹ tôi được”. Việc tuân phục thánh ý Chúa đòi hỏi con người phải bỏ ý riêng mình, coi nhẹ “cái tôi” của mình, và đó chính là điều cốt tủy nhất của đức khiêm nhường.

Lucifer và hai ông bà nguyên tổ loài người đã muốn coi “cái tôi” của mình quan trọng hơn cả Thiên Chúa, coi ý riêng mình quan trọng hơn thánh ý Thiên Chúa. Vì thế, hai ông bà đã sa ngã, trở thành tội lỗi, từ đó phải đau khổ và phải chết. Vì thế, phương thuốc hữu hiệu để cứu nhân loại khỏi tội lỗi, đau khổ và sự chết chính là phản ứng ngược lại cách trên. Nghĩa là khiêm nhường, coi nhẹ “cái tôi” và ý riêng của mình để hoàn toàn tuân phục ý muốn của Thiên Chúa. Đức Giêsu đã thực hiện phương thuốc ấy để cứu loài người. Và Thiên Chúa đòi hỏi người Mẹ sinh ra Đức Giêsu – là người cộng tác thân thiết nhất trong công việc cứu chuộc nhân loại – cũng phải thực hiện phương thuốc ấy một cách hoàn hảo. Vì thế, Ngài đã chọn Maria vì cô hội đủ những điều kiện ấy.

Là người Kitô hữu, thiết tưởng chúng ta cần ý thức điều cốt yếu nhất của đời sống tâm linh Kitô hữu là coi nhẹ “cái tôi” và ý riêng của mình, để luôn sẵn sàng làm theo thánh ý Thiên Chúa. Mà thánh ý Thiên Chúa, theo người viết bài này, chủ yếu nằm trong ba câu Kinh Thánh căn bản nhất theo thứ tự cần thiết và ưu tiên là:

- “Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo” (Mt 16,24),
- “Những điều quan trọng nhất trong Lễ Luật là công lý, tình thương và lòng thành thật”(Mt 23,23),
- “Thầy ban cho anh em một điều răn mới là anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em” (Ga 13,34).

Trong đời sống tâm linh, ta phải biết rõ đâu là những điều cốt yếu nhất, và đâu là những điều phụ thuộc. Cứ quan tâm giữ những điều phụ thuộc mà coi nhẹ những điều cốt yếu, thì chẳng khác gì bắt rắn mà chỉ cố nắm chặt cho được cái đuôi.

Mẹ Đấng Cứu Thế phải có tình yêu bao la và lòng khiêm nhường thăm sâu để chịu đau khổ và nhục nhã. Nguyên

nhân phẩm sâu của tội lỗi chính là “cái tôi” mà con người ai cũng muốn đề cao, muốn làm nổi bật hay quan trọng hóa lên. Để cứu chuộc nhân loại, Đức Giêsu đã dùng con đường ngược lại là hạ thấp “cái tôi” của mình xuống, đó là con đường tự xóa mình (kenosis). Để xóa mình hay “từ bỏ chính mình”, không có cách hữu hiệu nào bằng chấp nhận đau khổ và nhục nhã, tức sẵn sàng “vác thập giá mình”. Đức Giêsu đã tự xóa mình bằng cách “hạ mình, vâng lời đến nỗi bằng lòng chịu chết trên cây thập tự” (Pl 2,8). Chấp nhận đau khổ không chỉ là một hình thức tự xóa mình, mà còn là phương cách biểu hiện tình yêu cụ thể nhất. Tình yêu được chứng tỏ bằng việc chấp nhận đau khổ hoặc chết cho người mình yêu là tình yêu chân thật và lớn lao: “Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình” (Ga 15,13).

Để làm Mẹ Đức Giêsu hầu chia sẻ và cộng tác với công cuộc cứu chuộc của ngài, Đức Maria cũng phải đồng lao cộng khổ với Ngài. Điều đó đòi hỏi Mẹ phải có rất nhiều tình yêu đối với Thiên Chúa và đồng loại, phải có tinh thần tự xóa mình cao độ mới có thể tự nguyện đón nhận những đau khổ lớn lao. Vì thế, Thiên Chúa không thể chọn ai làm Mẹ cho Con của mình trong số những người mơ ước được làm Mẹ Đấng Cứu Thế. Niềm mơ ước đó xét cho cùng hoàn toàn ngược lại tinh thần tự xóa, khiêm hạ, là điều tối cần thiết để đem lại ơn cứu chuộc. Khi không màng đến chức tước làm Mẹ Đấng Cứu Thế mà chỉ muốn làm tôi tá Thiên Chúa, chỉ muốn thi hành ý muốn của Ngài, thì Maria trở nên người có nhiều điều kiện và khả năng nhất để trở nên Mẹ của Đấng Cứu Thế.

Như chúng ta đã biết, cuộc đời Đức Maria đầy dẫy đau khổ. Nếu không có tinh thần tự hủy, nếu cứ thích mọi sự xảy ra theo ý muốn của mình, nếu cứ coi ý riêng của mình là quan trọng chứ không phải là thánh ý Thiên Chúa, làm sao Mẹ có thể chịu đựng được biết bao đau khổ lớn lao như thế?

Qua việc Thiên Chúa chọn lựa cho Đấng Cứu Thế một người Mẹ xứng đáng như trên, ta thấy địa vị và tài đức phải tương xứng với nhau. Một học giả nọ nói: “Đừng sợ mình không có địa vị, hãy sợ mình không có đủ tài đức xứng với địa vị mà mình sẽ lãnh nhận”. Người không có đủ tài đức xứng với địa vị mình, thường sẽ làm hại hoặc làm tri trệ cho tập thể. Thế nhưng biết bao người Kitô hữu chỉ mong có được địa vị hay chức vụ cho cao, hoặc đã từng đạt được những thứ ấy mà không hề quan tâm đến việc trau dồi nhân cách và tài đức để xứng đáng với những địa vị hay chức vụ cao cả ấy. Vậy điều quan trọng trong cuộc đời là cố gắng trau dồi nhân đức, tài năng để trở nên một người giá trị, chứ đừng màng tới địa vị. Địa vị hay chức vụ sẽ tự động đến với mình sau, cho dù mình không màng tới. “Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho” (Mt 6,33). Qua việc Đức Maria được chọn làm Mẹ Đấng Cứu Thế, ta nhận thấy: càng ít tham vọng cá nhân, càng không màng tới những địa vị cao cả, nhất là càng muốn xóa mình để phục vụ Thiên Chúa và tha nhân, thì ta càng xứng đáng hơn với những địa vị ấy.

✦ Cầu Nguyện:

Lạy Thiên Chúa là Cha, chúng con cảm tạ, chúc tụng và ngợi khen Cha vì Cha đã chọn Đức Maria làm Mẹ Đức Giêsu Kitô, Con Một Cha! Lạy Chúa Giêsu Hải Đông, chúng con cảm tạ, chúc tụng và ngợi khen Chúa vì Chúa đã bằng lòng làm con Mẹ Maria để thực hiện kế hoạch Cứu độ của Chúa Cha. Lạy Chúa Thánh Thần là Ngôi Ba Thiên Chúa, chúng con xin dâng Năm Mới 2012 này cho Chúa với tất cả ước vọng, dự tính và nỗ lực của chúng con, để xin Chúa thánh hóa, chúc lành và hướng dẫn chúng con biết sống đẹp lòng Thiên Chúa và ích lợi cho chúng con và tha nhân. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA HIỂN LINH

8 – 1 – 2012

“Ánh Sáng và Bóng Tối”

✦ Lời Chúa: (Mt 2, 1-12)

¹Khi Đức Giêsu ra đời tại Bêlem, miền Giuđê, thời vua Hêrôđê trị vì, có mấy nhà chiêm tinh từ phương Đông đến Giêrusalem,² và hỏi: "Đức Vua dân Do thái mới sinh, hiện ở đâu? Chúng tôi đã thấy vì sao của Người xuất hiện bên phương Đông, nên chúng tôi đến bái lạy Người."³ Nghe tin ấy, vua Hêrôđê bối rối, và cả thành Giêrusalem cũng xông xao.⁴ Nhà vua liền triệu tập tất cả các thượng tế, các kinh sư trong dân lại, và hỏi cho biết Đấng Kitô phải sinh ra ở đâu.⁵ Họ trả lời: "Tại Bêlem, miền Giuđê, vì trong sách ngôn sứ, có chép rằng: ⁶ Phần ngươi, hỡi Bê-lem, miền đất Giu-đa, ngươi đâu phải là thành nhỏ nhất của Giu-đa, vì ngươi là nơi vị lãnh tụ chăn dắt Ít-ra-en dân Ta sẽ ra đời".



⁷Bấy giờ vua Hêrôđê bí mật vời các nhà chiêm tinh đến, hỏi cặn kẽ về ngày giờ ngôi sao đã xuất hiện.⁸ Rồi vua phái các vị ấy đi Bêlem và dặn rằng: "Xin quý ngài đi dò hỏi tường tận về Hải Nhi, và khi đã tìm thấy, xin báo lại cho tôi, để tôi cũng đến bái lạy Người."⁹ Nghe nhà vua nói thế, họ ra đi. Bấy giờ ngôi sao họ đã thấy ở phương Đông, lại dẫn đường cho họ đến tận nơi Hải Nhi ở, mới dừng lại.¹⁰ Trông thấy ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng.¹¹ Họ vào nhà, thấy Hải Nhi với thân mẫu là bà Maria, liền sấp mình bái lạy Người, rồi mở bảo tráp, lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng tiến.¹² Sau đó, họ được báo mộng là đừng trở lại gặp vua Hêrôđê nữa, nên đã đi lối khác mà về xứ mình.

✦ Suy Niệm:

Nhà đại thiên văn Kepler khám phá ra rằng vào năm Chúa Giáng sinh, có một hiện tượng bất bình thường xảy ra giữa các vì sao. Ông nói về hai ngôi sao Jupiter và Saturn rằng: Bình thường chúng vẫn quay cách đều nhau. Năm đó chúng sáp lại gần nhau đến độ ánh sáng của ngôi sao này cộng hưởng với ánh sáng của ngôi sao kia, tạo ra một luồng sáng khác thường và kéo dài đến cả mấy tháng. Phải chăng đó chính là ngôi sao lạ đã dẫn đường cho Ba Vua tìm ra Chúa Hải Nhi? "Chúng tôi đã thấy ngôi sao của Người xuất hiện bên phương Đông" (Mt 2,2). Người xưa cho rằng ngày ra đời của các vĩ nhân thường được báo hiệu bằng sự xuất hiện của các ngôi sao lớn. Các chiêm tinh gia thường nghiên cứu những chuyển động của các vì tinh tú để đoán biết định

mệnh con người. Vì thế, khi nhìn thấy ngôi sao lạ, các đạo sĩ đã nhận ra sự sinh hạ của Đấng Cứu Thế, Vua dân Do thái. Quả thật, người Do thái đã trông đợi Đấng Cứu Tinh từ bao thế kỷ, Đấng ấy được ví như một vì sao từ Giacóp, như có lời trong Kinh thánh: "*Một vì sao xuất hiện từ Giacóp, một vương trượng trời dậy từ Ítraen*" (Ds 24, 17). Tiên tri Mikha cũng đã tiên báo: "*Hỡi Bêlem Êpratha, người nhỏ bé nhất trong các thị tộc Giuđa, từ nơi người, Ta sẽ cho xuất hiện một vị có sứ mạng thống lãnh Ítraen*" (Mk 5,1).

Nếu Thiên Chúa đã dùng cột mây cột lửa để hướng dẫn dân Do thái đi trong hoang địa về đất hứa, thì Người cũng có thể dùng ngôi sao dẫn đường cho các đạo sĩ đến Belem để gặp Đấng Cứu Tinh.

Nhưng có một sự thật vô cùng trớ trêu: là khi vị Cứu Tinh xuất hiện sau bao thế kỷ đợi chờ, dân Do thái lại thờ ơ lãnh đạm, các thượng tế và kinh sư thì đứng đưng thụ động, cho dù họ thông thạo Kinh thánh và biết rõ nơi sinh của Đấng Cứu Thế. Hêrôđê lại còn hoảng hốt vì sợ ngại vàng của mình bị lung lay. Chỉ có các đạo sĩ đại diện cho lương dân lại háng hái lên đường, hăm hở tìm kiếm, cho dù cuộc kiếm tìm đầy phiêu lưu trắc trở. Và khi tìm được rồi, Đấng Cứu Thế cũng chẳng có vẻ gì là một vị quân vương, không uy nghi trong cung điện đèn vàng, nhưng họ vẫn vui mừng đón nhận, xin được bái kiến và dâng lễ vật quý giá với tất cả tấm lòng thành. Sau này, Đức Giêsu đã phải thốt lên: "Từ phương Đông phương Tây, nhiều người sẽ đến dự tiệc cùng các tổ phụ Apraham, Isaac và Giacóp trong Nước Trời. Nhưng con cái Nước Trời thì sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm bên ngoài" (Mt 8,11-12).

Lễ Hiển Linh là lễ Chúa tỏ mình cho dân ngoại, nhắc chúng ta đến việc truyền giáo. Nhờ ngôi sao lạ mà các đạo sĩ đã tìm ra Đấng Cứu Thế; chúng ta cũng hãy là những ánh sao sáng thu hút những tâm hồn đang khao khát tìm kiếm Chúa. Nếu con người đang đi trong bóng tối của gian dối, hận thù; chúng ta hãy là những ánh sao của chân thành, phục vụ và yêu thương.

Nếu thế giới đang chìm đắm trong bóng tối của buồn phiền, thất vọng; chúng ta hãy là những ánh sao của niềm vui, an bình và hy vọng. Nếu Chúa đã gọi: "*Chúng con là ánh sáng thế gian*" (Mt 5, 14), thì đó là một vinh dự vô cùng lớn lao, nhưng cũng là một trách nhiệm nặng nề. Chúng ta đừng chỉ lo nguyên rửa bóng tối, nhưng hãy dẫn thân thấp lên những ngọn nến sáng: Nến sáng của tin yêu và hy vọng, của bác ái và vị tha, để cả trái đất này tràn ngập ánh sáng tình yêu Chúa. Chúng ta đừng chỉ lo gìn giữ ngọn nến của ngày chịu phép rửa tội, nhưng hãy can đảm thắp sáng những ngọn nến còn trong bóng tối lầm lạc và tội lỗi, để thế giới này luôn đi trong ánh sáng chân thật của Chúa.

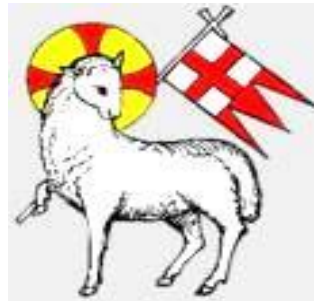
Đức Cố Gioan Phaolô II trong Giáo lý năm Thánh 2000 có viết: "Việc giáo dân tham dự và cùng có trách nhiệm trong cộng đồng Kitô hữu, cùng với nhiều hình thức tông đồ và phục vụ của họ trong xã hội, khiến chúng ta có lý mà hy vọng rằng, vào buổi bình minh của thiên niên kỷ thứ ba, sẽ có một cuộc "hiển linh" trọn vẹn và tốt đẹp nơi thành phần giáo dân.

✠ Cầu Nguyện:

Lạy Chúa Hải Đông, cuộc chiến giữa ánh sáng và bóng tối vẫn còn tiếp diễn trên thế giới này và trong lòng mỗi người chúng con. Xin cho chúng con biết kín mức nơi Chúa là chính Nguồn Sáng, để chúng con có khả năng đẩy lui mọi bóng tối trong chúng con và trong lòng mọi người. Lạy Chúa, xin giúp chúng con nhận ra những ánh sao Chúa gợi đến trong cuộc đời chúng con. Xin biến chúng con thành những ánh sao ngày càng rực sáng lan tỏa khắp thế giới. Amen.

CHÚA NHẬT 2 MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B 15 - 1 - 2012

✠Lời Chúa: (Ga 1, 35-42)



³⁵Khi ấy, ông Gioan đang đứng với hai người trong nhóm môn đệ của ông. ³⁶Thầy Đức Giêsu đi ngang qua, ông lên tiếng nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa". ³⁷Hai môn đệ nghe ông nói, liền đi theo Đức Giêsu. ³⁸Đức Giêsu quay lại, thấy các ông đi theo mình, thì hỏi: "Các anh tìm gì thế?" Họ đáp: "Thưa Rápbi (nghĩa là thưa Thầy), Thầy ở đâu?" ³⁹Người bảo họ: "Đến mà xem". Họ đã đến xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy. Lúc đó vào khoảng bốn giờ chiều.

⁴⁰Ông Anrê, anh ông Simon Phêrô, là một trong hai người đã nghe ông Gioan nói và đi theo Đức Giêsu. ⁴¹Trước hết, ông gặp em mình là ông Simon và nói: "Chúng tôi đã gặp Đấng Mêsia" (nghĩa là Đấng Kitô). ⁴²Rồi ông dẫn em mình đến gặp Đức Giêsu. Đức Giêsu nhìn ông Simon và nói: "Anh là Simon, con ông Gioan, anh sẽ được gọi là Kêpha" là Đá (tức là Phêrô).

✠ Suy Niệm

Theo bố cục của Tin Mừng thứ tư, đây là lần đầu tiên Đức Giêsu xuất hiện trước dân chúng. Vì dân chúng chưa biết Đức Giêsu, nên Gioan Tẩy giả giới thiệu Ngài, bằng hai kiểu nói: Đức Giêsu là "Con Chiên Thiên Chúa": Trong lễ nghi Đền tội của Do thái giáo, tội nhân đem một con chiên lên Đền thờ, úp tay mình xuống con chiên tỏ ý trút hết tội mình lên nó; tiếp theo, tư tế sẽ giết con chiên. Nó chịu chết để đền tội thay cho tội nhân. Bao nhiêu tội lỗi của tội nhân đều được tẩy xóa. Ngay từ buổi đầu gặp Chúa Giêsu, Gioan Tẩy giả đã biết Ngài sẽ chịu chết để chuộc tội cho nhân loại, nên ông giới thiệu "Đây là Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian".

Đức Giêsu là "Con Chiên Thiên Chúa": Nhờ ơn soi sáng đặc biệt của Chúa Thánh Thần trong biến cố làm phép rửa cho Đức Giêsu, Gioan Tẩy giả còn được biết Đức Giêsu là Con Chiên Thiên Chúa. Thực ra, trong lịch sử, các vua Israel cũng xưng mình là con của Thiên Chúa. Nhưng đó chỉ là một cách nói, ngụ ý họ được Thiên Chúa nhận làm con nuôi, nghĩa tử. Riêng đối

với Đức Giêsu, Gioan Tẩy giả giới thiệu Ngài là con ruột của Thiên Chúa và cũng chính vì thế cho nên Đức Giêsu sẽ làm phép rửa trong Chúa Thánh Thần.

Mùa thường niên của năm Phục vụ cũng là một cuộc hành trình, nhưng không phải độc hành, mà là đồng hành với Chúa Giêsu: chúng ta cùng với Ngài đi qua những chặng đường từ Nadarét đến Galilê để tới Giêrusalem; từ gian khổ đến vinh quang; từ chết đến sống lại. Có Ngài cùng đi với chúng ta, chúng ta không sợ lạc đường. Cùng đi với Ngài, cho dù nhiều lúc gặp khó khăn, chắc chắn chúng ta sẽ tới đích. Chúa Giêsu đồng hành với chúng ta nghĩa là Ngài sẽ vui khi chúng ta vui, Ngài sẽ buồn khi chúng ta buồn; chúng ta đồng hành với Chúa Giêsu cũng có nghĩa là ta sẽ được vui niềm vui của Ngài và buồn với nỗi buồn của Ngài. Đời ta không cô độc, buồn tẻ... Tuy chỉ là "mùa thường niên" không có những lễ trọng, nhưng nếu chúng ta sống mùa này như một người đồng hành với Chúa, cuộc đời chúng ta chắc chắn sẽ rất có ý nghĩa.

Lời Chúa hôm nay cho chúng ta thấy Chúa Giêsu với hai nét tương phản nhau: Ngài là Người Con yêu quý của Thiên Chúa cao sang, và Ngài là Người Tôi Tớ khiêm tốn thấp hèn. Thực ra hai nét trên không đối chọi nhau mà làm nổi bật nhau và soi sáng cho nhau: Chúa Giêsu là Con Thiên Chúa cao sang do cách Ngài sống như một Người Tôi Tớ; và Ngài là Người Tôi Tớ tuyệt hảo bởi vì Ngài là Con Thiên Chúa cao sang. Nhìn Chúa Giêsu, chúng ta rút ra được một triết lý sống: sống cao thượng trong hoàn cảnh tầm thường; và sống hoàn cảnh tầm thường với tâm hồn cao thượng.

Cùng sống với Chúa Giêsu qua những biến cố mỗi tuần trong Mùa thường niên này, chúng ta có thể thực hiện được triết lý sống tuyệt vời ấy.

Khi Thánh Gioan Tẩy giả giới thiệu Đức Giêsu là "Con Chiên Thiên Chúa, Đấng gánh tội trần gian", phải chăng Thánh Gioan cũng có ý rằng Đức Giêsu đã gánh lấy tất cả tội lỗi chúng ta nên từ nay loài người không còn tội gì nữa? Đơn giản và dễ dàng thế sao? Quả thực Đức Giêsu đã gánh lấy tội trần gian. Việc này có nghĩa là nhờ Ngài mà tội lỗi chúng ta được tha thứ. Nhưng điều này không có nghĩa là chúng ta không phải làm gì cả.

Cần phân biệt rõ giữa tội lỗi và thân phận tội lỗi. Đức Giêsu gánh lấy và tha thứ tội lỗi chúng ta, như con chiên đã mang tội lỗi dân Do Thái vào sa mạc. Nhưng thân phận tội lỗi của chúng ta vẫn còn. Và Đức Giêsu muốn giúp chúng ta cải thiện thân phận ấy, dĩ nhiên là với sự hợp tác của chúng ta.

- Ngài giúp chúng ta thế nào ? Bằng cách đến với chúng ta, sống gần chúng ta, gieo vào mảnh đất tâm hồn chúng ta hạt giống sự tốt lành và thánh thiện của Ngài.

- Chúng ta hợp tác thế nào ? Bằng cách tiếp nhận Ngài, sống với Ngài và để cho những hạt giống ấy lớn lên trong lòng mình.

Sự tha thứ của Chúa và bí tích Giải tội không phải là một thứ phép, mà là một trợ lực, một hạt giống.

✠ Cầu Nguyện:

Lạy Chúa là Cha nhân hậu, chúng con cảm tạ Chúa vì biết bao ơn lành Chúa đã thương ban cho chúng con trong cuộc sống. Xin cho chúng con chỉ tin tưởng cậy trông và phó thác cuộc đời chúng con trong bàn tay quan phòng kỳ diệu của Chúa mà thôi. Xin cho chúng con biết giới thiệu Chúa bằng đời sống bác ái yêu thương và phục vụ hết lòng, là cách tốt nhất để giúp người khác nhận biết Chúa. Amen.

CHÚA NHẬT 3 THƯỜNG NIÊN NĂM B

22 - 1 - 2012

"Hãy Sám Hối Và Tin Vào Tin Mừng"

✠Lời Chúa: (Mc 1, 14-20)



¹⁴Sau khi ông Gioan bị nộp, Đức Giêsu đến miền Galilê rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa. ¹⁵Người nói: "Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng." ¹⁶Người đang đi dọc theo biển hồ Galilê, thì thấy ông Simon với người anh là ông Anrê, đang

quăng lưới xuống biển, vì họ làm nghề đánh cá. ¹⁷Người bảo họ: "Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá." ¹⁸Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà đi theo Người. ¹⁹Đi xa hơn một chút, Người thấy ông Giacôbê, con ông Dêbêdê, và người em là ông Gioan. Hai ông này đang vá lưới ở trong thuyền. ²⁰Người liền gọi các ông. Và các ông bỏ cha mình là ông Dêbêdê ở lại trên thuyền với những người làm công, mà đi theo Người.

✠ Suy Niệm

John Henry Newman đến Roma vì muốn mình xác Chúa Giêsu có mời ông theo Ngài như một Kitô hữu hay không? Một ngày kia trên đường trở về, ông cầu nguyện: "Lạy Chúa, xin hướng dẫn con. Con không thể tìm được đường đi. Xin hướng dẫn con, ôi Ánh Sáng dịu dàng!".

Những lời này đem lại cho ông sự bình an, đến nỗi ông lấy bút và bắt đầu viết: Ông đã viết cho một thánh ca nổi tiếng: "Xin hướng dẫn con, ôi Ánh Sáng dịu dàng". Trở về Anh, ông đã gia nhập đạo công giáo và trở thành một trong những người lãnh đạo vĩ đại nhất. Đó là Đức Hồng Y Newman.

Tin vào Chúa Kitô và bước theo chân Ngài, đó là con đường lý tưởng nhất. Tuy nhiên chúng ta phải xây móng cho tòa nhà thiêng liêng từ nền tảng bằng việc sám hối để Chúa Ba Ngôi ngự trị cách thật xứng đáng. Nói đến sám hối ai cũng ngại ngùng vì nó chạm đến lòng tự ái sâu xa và đụng đến "cái tôi vĩ đại" là tính kiêu ngạo sẵn có nơi con người phàm trần. Dù sao đi nữa để được ơn tha thứ mà lãnh nhận những ân huệ của Chúa, việc sám hối là bước đầu cần bản cần thiết cho tội nhân.

Sám hối: Ăn năn thống hối không phải chỉ lo buồn về những

hành động lỗi lầm và sẵn sàng xung thú với cha giải tội, chấp nhận đền tội là xong. Nhưng sự sám hối Chúa Giêsu kêu gọi hôm nay là một cuộc đời thực sự, cởi bỏ con người cũ, hoàn toàn quay trở về với Chúa. Như thế không những chúng ta phải cố ý chừa những tội đã phạm mà còn phải xa tránh cả những dịp tội, những hoàn cảnh xấu đưa đẩy ta xúc phạm đến Chúa. Nhất là phải diệt tận căn gốc những dục vọng tà vạy, chúng luôn gây rối cho đức tin người Kitô hữu. Ông Pascal nói: “Nếu bạn bỏ tình dục, bạn sẽ có đức tin”. Bao lâu tình dục còn len lỏi trong nội tâm, nó sẽ lèo lái đời tinh thần, chối bỏ chân lý, bất chấp sự thiện, ý thức sai lầm về Thiên Chúa. Tình dục sẽ là kẻ thù tiềm ẩn phá hoại đời sống thiêng liêng, nó cám dỗ linh hồn đừng tin có Thiên Chúa để nó tự do hành động theo sở thích riêng tư của mình, vì thế đức tin sẽ bị chết khi tình dục phát triển.

Trên lý thuyết sự sám hối rất đơn giản và sự tha thứ cũng dễ dàng. Chỉ cần một phép rửa, một phép lành xá tội của linh mục là đủ. Nhưng đi vào thực hành nó rất nhiều khê, nặng nề, sức nặng của tội lỗi ghê gớm biết chừng nào! Nó muốn nhận chìm tâm hồn chai đá xuống vực sâu thăm thẳm tối. “Chiến đấu với dục vọng để thắng được chính mình còn khó hơn chiến đấu để thắng hàng ngàn vạn quân nơi chiến trường”, đó là lời của vua Napoleon. Nhưng nhờ đó chúng ta mới cảm nghiệm được sâu sắc của sức mạnh tình thương vô cùng lân tuất của Chúa.

Tin yêu: Từ đời đời Thiên Chúa muốn xây dựng hạnh phúc Nước Trời, nay đến giờ Ngài thực hiện chương trình ấy. Chính Chúa Giêsu là Tin Mừng từ trời xuống để ai tin vào Ngài thì được cứu rỗi. Tin vào Chúa tức là tin vào sứ mệnh cứu độ của Ngài nhờ mầu nhiệm Thập Giá đau thương tốt độ trên đồi Canvê. Sứ mệnh của Chúa đã được loan báo từ trước. Lời Chúa sẽ hướng dẫn các tín hữu đi vào con đường tình yêu của Ngài. Ngài cũng đã khai sáng niềm tin ấy bằng vô số phép lạ. Chương trình cứu độ của Chúa vẫn còn tiếp tục mãi cho hết mọi người trần thế, để ai nấy được diễm phúc thực sự làm con Chúa. Mầu nhiệm Giáo Hội Cứu Độ sẽ vượn rộng ra tới tận chân trời góc bể, các vị truyền giáo đi khắp nơi kêu gọi mọi người ăn năn sám hối và tin vào Tin Mừng. Các Ngài tiếp nối vai trò của Chúa công khai rao giảng việc Nước Trời đã đến gần như Phúc Âm thuật lại hôm nay.

Theo Chúa: Theo Chúa là công việc hoàn tất lời mời gọi của Chúa, như khi Chúa đi dọc theo bờ biển Galilê, kêu gọi bốn tông đồ đầu tiên bỏ tất cả mọi sự để trở thành môn đệ của Ngài. Họ đã mau mắn dứt khoát mỗi tình gia đình để liên kết vĩnh viễn với tình yêu Đức Kitô. Họ đã bỏ nghề đánh cá là nghề rất cần thiết và là một kỹ nghệ quan trọng tại Galilê.

Josephus đã có một thời làm tổng đốc Galilê, là một đại sử gia của dân Do Thái, ông kể lại rằng: Vào thời ông có 330 thuyền đánh cá trên biển Galilê. Dân chúng ở Palestine thường ít ăn thịt, hằng tuần họ không ăn thịt hơn một lần. Cá là thức ăn chính của họ. Tên các thị trấn nằm trên bờ biển hồ cho thấy nghề chài lưới rất quan trọng. Bết-sai-đa có nghĩa là nhà cá... Thế mà các ông đã bỏ chài lưới mà đi theo Chúa Giêsu. Và thật hạnh phúc tuyệt vời, Chúa đã thắng hoa các môn đệ bằng việc đi chinh phục các linh hồn.

Đã là Kitô hữu, chúng ta mỗi người đều có sứ mệnh riêng biệt trong tòa nhà Giáo Hội, chiếu tỏa ánh vinh quang phục sinh Đức Giêsu Kitô ở mọi nơi, mọi khía cạnh của cuộc đời. Vai trò người cha trong gia đình là chiếu sáng niềm tin yêu, dẫn bước uy hùng, gương mẫu hiền hòa. Người mẹ phải là hương thơm ngát ân tình, suối ngọt yêu thương, nâng đỡ ủi an tràn đầy. Còn những người độc thân càng dễ có điều kiện lo việc tông đồ. Đặc biệt những người độc thân trong bậc tu trì, được đào luyện chu đáo, sống ở môi trường thuận lợi, có thể mở rộng Tin Mừng dễ dàng hơn nhiều. Tuy nhiên dù ở hoàn cảnh nào đi nữa, tất cả mọi phần tử đều hợp nhất trong một thân thể mà Đức Kitô là đầu của Hội Thánh sẽ chi phối mọi hoạt động của chúng ta trong niềm tin yêu hy vọng mở rộng nước Chúa trên toàn trái đất.

✠ Cầu Nguyện

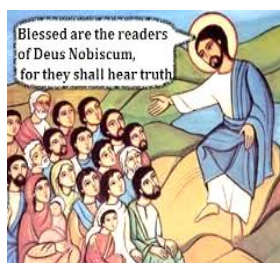
Lạy Chúa, xin chỉ bảo cho chúng con biết đường lối Chúa. Xin cho chúng con luôn biết lắng nghe Lời Chúa và biết can đảm, anh dũng dẫn thân sống Lời Chúa, để chúng con cũng được Chúa chúc phúc như chính Chúa đã kín đáo chúc khen Mẹ Chúa: "Hạnh phúc hơn nữa cho những ai biết lắng nghe và tuân giữ Lời Thiên Chúa" (Lc 11:28).

CHÚA NHẬT 4 THƯỜNG NIÊN NĂM B

29 – 1 – 2012

“Giảng Dạy Bằng Quyền Năng”

✠ Lời Chúa: (Mc 1, 21-28)



(Đến thành Capharnaum) ngày nghỉ lễ, Chúa Giêsu vào giảng dạy trong hội đường. Người ta kinh ngạc về giáo lý của Người, vì Người giảng dạy người ta như Đấng có uy quyền, chứ không như các luật sĩ.

Đang lúc đó, trong hội đường có một người bị thần ô uế, nên thét lên rằng: “Hỡi ông Giêsu Nadarét, có chuyện gì giữa chúng tôi và ông? Ông đến để tiêu diệt chúng tôi sao? Tôi biết ông là ai, là Đấng Thánh của Thiên Chúa”. Chúa Giêsu quát bảo nó rằng: “Hãy im đi và ra khỏi người này!” Thần ô uế liền dẫn vật người ấy, thét một tiếng lớn, rồi xuất khỏi người ấy. Mọi người kinh ngạc hỏi nhau rằng: “Cái gì vậy? Đây là một giáo lý mới ư? Người dùng uy quyền mà truyền lệnh cho cả thần ô uế và chúng vâng lệnh Người”. Danh tiếng Người liền đồn ra khắp mọi nơi, và lan tràn khắp vùng lân cận xứ Galilêa.

✠ Suy Niệm:

Thế là Chúa Giêsu đã chính thức khai mạc sứ vụ rao giảng Tin Mừng của Ngài. Ngài bắt đầu công việc này sau khi đã tuyên mộ xong những môn đệ của mình. Điều làm ngạc nhiên những người nghe Ngài, không những về giáo lý mới mẻ, về chính con người của Ngài, dĩ nhiên, phải kể đến khả năng chinh phục và thu hút của Ngài. Thánh ký ghi nhận: “Liên sau đó, các ngài đến Capernamum và vào ngày nghỉ lễ, Ngài vào hội trường và bắt đầu giảng dạy. Người ta kinh

ngạc về giáo lý của Ngài, bởi Ngài giảng dạy với quyền năng không như bọn luật sỹ” (Mc 1:21-22).

“Ngài giảng dạy với quyền năng” Thánh ký đã ghi nhận một cách rất rõ ràng về cách thức và hành động giảng dạy của Ngài, đó là Ngài giảng dạy “bằng quyền năng”. Khi nói như vậy, Thánh ký cũng có ý nói rằng bọn luật sỹ xưa rầy chỉ dạy những điều kinh điển như một con vẹt. Đọc đi, đọc lại. Nhai đi, nhai lại mà không biết chính mình phải làm gì, hay ngược lại, đã không làm những gì mình hiểu và giảng dạy. Và đó là điều làm cho Chúa Giêsu trở thành một nhà hùng biện, một nhà rao giảng, một bậc thầy thu hút và chinh phục những kẻ đến với Ngài.

Quyền năng mà Chúa Giêsu dùng để giảng dạy, thật ra không những vượt trên mọi khả năng thuyết phục, mọi tài hùng biện, và mọi lý lẽ chinh phục lòng người. Đó là một thứ quyền năng đến từ trên cao. Quyền năng này chắc chắn bọn luật sỹ, ký lục, bọn thượng tế và Pharisai cũng muốn biết, muốn có nhưng rất tiếc là nó vượt xa khỏi tầm mức của những con người này. Thánh ký Máccô ghi nhận quyền bính ấy như sau: “Ô đó trong hội trường có một người bị thần ô uế nhập đã la lên: “Hỡi Giêsu Nagiareth, có chuyện gì giữa chúng tôi và ông, tại sao ông đến để trừ diệt chúng tôi? Tôi biết ông là ai – Đấng Thánh của Thiên Chúa! Chúa Giêsu liền ra lệnh cho y: “Hãy im đi! Và ra khỏi người này!” Lập tức thần ô uế vật ngã người ấy xuống đất thét lên một tiếng rồi ra khỏi y” (Mc 1:23-26).

Tại sao Thánh ký đang nói về việc Chúa Giêsu rao giảng, đang nói về khả năng chinh phục của Ngài, lại kể thêm về việc Ngài trừ quỷ ô uế cho một người? Câu trả lời được tìm thấy trong mâu thuẫn giữa thần ô uế và Chúa Giêsu: “Hỡi Giêsu Nagiareth, có chuyện gì giữa chúng tôi và ông, tại sao ông đến để trừ diệt chúng tôi? Tôi biết ông là ai – Đấng Thánh của Thiên Chúa! Chúa Giêsu liền ra lệnh cho y: “Hãy im đi! Và ra khỏi người này!”. Quả là một uy quyền rất lớn, vượt trên mọi sự con người có thể tưởng tượng. Với quyền năng ấy, sau này Ngài còn cho kẻ chết sống lại, què đi được, điếc nghe được, mù lòa xem thấy, phong cùi được lành. Và vượt ra khỏi thế giới nhân sinh, nó còn vươn tới vũ trụ quanh ta, như Ngài đã có lần truyền cho sóng biển phải im lặng. Tóm lại, dù là thiên nhiên, dù là con người, và ngay cả đến quỷ thần cũng đều phải vâng phục quyền năng của Ngài.

Nhưng nếu quyền năng ấy làm cho quỷ thần phải khiếp đảm, vâng phục, và căm thù, thì ngược lại, quyền năng ấy lại là sự giải thoát và cứu độ của con người khỏi sự thống trị của tội lỗi, của quỷ thần, và khỏi sự chết. Đối với quỷ thần thì đây là quyền năng khiến chúng phải kinh hoàng và làm chúng hoảng sợ. Nhưng đối với con người, thì đây là sự biểu lộ tình yêu vô biên của Ngài.

Quyền năng của Thiên Chúa là một sức mạnh dùng để thống trị Satan và bè lũ chúng. Quyền năng này làm chúng khiếp sợ và căm thù. Nó cũng là một hình phạt vô cùng lớn lao đối với những ai cố chấp theo con đường lầm lạc, mà không mấy may thống hối quay về với chân lý. Nhưng quyền năng ấy lại là một yên ủi vô biên, một sự đỡ nâng và khích lệ cho

những tâm hồn thiện chí biết sống trong ân tình của Ngài. Trong trái tim nhân lành của Thiên Chúa, tội nhân và những tâm hồn biết thống hối, thiện chí tìm được chỗ tựa nương, an ủi và đỡ nâng: “Hãy ở trong tình yêu thầy” (Gioan 15:9). Chúa không nói những lời này với Satan và bọn nguy thân của hắn. Chúa cũng không nói những lời này với những kẻ phủ nhận tình yêu và quyền năng của Ngài. Nhưng Ngài đã nói với chúng ta, những kẻ bé mọn và hèn yếu.

Còn gì an ủi và sung sướng hơn cho chúng ta là những lũ khách đang lang thang trên hành trình cuộc sống. Ngày đêm vất vả với những lo toan cuộc sống, tranh đấu với những mưu gian, chước quỷ luôn tìm cách làm hại chúng ta, khiến tâm hồn chúng ta và thân xác chúng ta phải héo hắt, khô sâu. Trong những cảnh huống ấy mà được nghe Chúa bảo hãy cứ ở yên trong tình yêu của Ngài, hãy để cho quyền năng lời Ngài thay đổi, chinh phục, và bao bọc thì còn gì sung sướng và hạnh phúc hơn.

Quyền năng ấy còn có một đặc tính khác nữa là luôn luôn sẵn có và luôn luôn ở bên chúng ta trong bất cứ hoàn cảnh nào! Chỉ cần chúng ta mở rộng tâm nhìn vào thế giới chung quanh. Mở lỗ tai để nghe những lời thì thầm yêu thương ấy. Và mở lòng chúng ta để đón nhận lời Ngài lập tức chúng có ngay. Vì Thiên Chúa không ở đâu xa, mà ở ngay trong lòng chúng ta và ngay trong cuộc đời của mỗi chúng ta.

Vậy điều quan trọng là chúng ta có muốn để cho quyền năng ấy chinh phục, và thu hút chúng ta hay không? Chúng ta tin theo và đón nhận những lời giảng dạy quyền năng của Ngài hay không? Hay chúng ta vẫn để cho những gánh nặng của cuộc đời, những quyền rũ và đam mê ghi chặt chúng ta xuống, và làm chùn bước chúng ta. Hoặc chúng ta vẫn cứ để lòng mình bị lôi cuốn bằng những lời phỉnh gạt của Satan, của thế gian, và vật chất.

Ngài giảng dạy bằng quyền năng. Quyền năng ấy đi liền với lời giảng dạy của Ngài có sức chinh phục, cải hóa, và làm sống lại những tâm hồn chai đá, lác loài. Quyền năng ban cho chúng ta sự sống, và đem lại cho chúng ta quyền làm con Thiên Chúa. Và đối với những tâm hồn đang trong vòng thống trị của tội lỗi, của Satan thì quyền năng của lời Ngài sẽ ban cho họ sự sống đời đời, biến đổi họ thành những tâm hồn mới, những con người mới. Giải thoát họ khỏi những hận thù, chia rẽ, độc ác, tham lam, và dục vọng.

Ngài giảng dạy bằng quyền năng. Đó cũng là lời mời gọi tất cả chúng ta hãy siêng năng, say mê, và tìm đọc lời Ngài trong Tin Mừng – Tin Mừng Sự Sống. Nhất là sống với lời Ngài, để quyền năng của lời Ngài biến đổi, và giải thoát chúng ta.

✠ Cầu Nguyện:

Lạy Chúa Giêsu, ai trong chúng con cũng đều mong muốn được hạnh phúc lâu dài. Nhưng trong thực tế, hạnh phúc mà chúng con đang có rất mong manh. Vậy, xin Chúa cho chúng con hiểu rằng hạnh phúc chỉ thực sự bền vững khi chúng con sống theo Lời Chúa dạy, đặc biệt Lời Chúa trong Bài giảng trên núi. Amen.